Blaničtí rytíři - Vlastimil Třešňák

Blaničtí rytíři

Je to se mnou jako s věží v Pise
je to se mnou horší,
nežli s prázdnou lahví v baru
Jsem na dně, děravý jak špunt a sám
půjdu zaklepat na dveře do komise

Půjdu zaklepat na dveře do bazaru,
berte jsem starý šunt, jsem starý krám,
rádoby cenný
Ani mne nedávejte do výkladu
stačí mi kout vedle cínového nádobí
někde v rohu skladu, odložený

Ještě jednou zkusím vyhrát v mariáši
pobaví a já trochu zapomenu
připiju na kuráž, připiju na zdraví
a pak, a pak odfouknu pěnu...

Až budu cítit, že co dělám, dělám špatně
že jsem si zvykl na mříže v tom dusnu tady
půjdu a zastavím se na kus řeči v zastavárně
a pak tiše abych nezbudil blanické rytíře
usnu, otočím se zády……..

A budu spát jako ti v jícnu Blaníku
vedle mosazného svícnu, ještě chvíli pobudu
pak sfouknu svíci, já - jeden z žalobců
či jeden z viníků, sami suďte
usnu a nebudu

A vy nebuďte, a vy nebuďte...